

Limba asta veche și română

Lorena Craia

Să iei cuvântul celor ce sunt muți
Și sabia de limba lor s-ascuți,
Să iei oglinda celor ce sunt orbi
Și zborul ce-i înduplecă pe corbi,

Să scriem negru-acolo unde-s vii
Și alb pe fruntea celor pământii,
Iar coama unei iepe în amurg
Să fluture sub norii care curg.

Să iei cuvântul meu, cuvântul tău,
Și taie-l sub secure de călău,
Nimic, nimic, nimic să nu rămână
Din limba asta veche și română.

Și-apoi să iei din frații tăi puțin,
Să îi amesteci bine cu venin,
Cu mâinile curate, în pământ,
Să sapi o groapă fiecărui sfânt.

Să iei cuvântul celor ce sunt muți
Și-apoi tot c-un cuvânt să-i împrumuți,
Să sapi o groapă lungă, iară eu
Îl voi ucide-apoi pe Dumnezeu.

5-8 iunie 2017, Constanța